

ствува смѣлъ, богатъ съ знания и сили и си казва: „Като отворя сега устата си, чудо ще бжде!“ Но тъй се нарежда, че той не може да отвори устата си и се връща въ кѣщи, като оскубана патица, и си казва: „Какво стана, та не можахъ да кажа нито една дума?“ — Много причини има за това. Или ти не си могълъ да говоришъ, или се е случило лошо врѣме, че хората не сж могли да дойдатъ. Влизашъ въ салона, намирашъ го празенъ, никой нѣма. Слѣдователно, когато ние искаме да наложимъ своята воля, т. е. нашето съзнание върху Божественото подсъзнание, винаги въ насъ ще се роди дисхармония, противорѣчие. Затова, първо човѣкъ ще вложи въ душата си най-важния законъ — Любовь къмъ Бога, а послѣ ще дойде до своята воля. На първо мѣсто великото въ свѣта, а послѣ малкото. Първо Богъ, а послѣ ти. Най-безопасното положение на ученика въ духовния му животъ е да взима всѣкога послѣдното мѣсто. Ето защо, ученикътъ винаги трѣбва да взима послѣдното мѣсто въ физическия животъ.

Христосъ е казалъ: „Синъ чловѣчески не дойде да Му слугуватъ, но самъ Той да послужи.“ Само Единъ може да ни даде първото мѣсто въ свѣта. Само Богъ — най-умниятъ и най-мъдриятъ въ свѣта — може да ни даде първото мѣсто. Искаме ли ние сами да вземемъ първитѣ мѣста, да станемъ първи, силни, богати хора въ свѣта, ние вървимъ въ крива посока на живота си. Ако всѣки човѣкъ иска да заема първото мѣсто между хората въ свѣта, ще се яви голѣмо състезание. Въ това отношение, въ цѣлия съврѣмененъ свѣтъ има едно надпрѣварване, кой да заеме първото мѣсто: Франция иска да бжде велика, Англия иска да бжде велика, Германия иска да бжде велика, па и малката Бѣлгария иска да бжде велика. Какви ли планове не си крои Бѣлгария, но не ѝ се отдаватъ! Ще кажете: „Сждбата ѝ е такава.“ — Не, сждбата ѝ не е такава, но друго